

[Lausten.]

som efter en foretagen Urafstemning med 110 Stemmer mod 3 har udtalt sig for, at 7-Lukningen blev bibeholdt. De erklærer, at deres Kundekreds er meget spredt, og at de fleste Steder standser Arbejdet paa Landet først Kl. 6, og de slutter med at sige, at 6-Lukningen for dem vil betyde et stort økonomisk Tab. Jeg skal senere i Udvalget forelægge denne Skrivelse til nærmere Overvejelse.

Desuden har jeg faaet en Skrivelse fra Handelsforeningen i Tønder, som jeg ogsaa gerne lige vil nævne. Den anmoder om, at den efter § 7, sidste Stykke, tilladte Aabning af Butikkerne Søndagen før Jul fra Kl. 4 til 9 maa blive omlagt mere efter de stedlige Forhold, f. Eks. saaledes, at Aabningstiden bestemmes af Politimesteren efter Indstilling af Handelsforeningen paa Stedet. Jeg kan anbefale denne Henstilling, og jeg synes ikke, det kan være vanskeligt at finde en Maade at imødekomme den paa. Forholdet er nu det, at Landboerne kommer til Byen ved 2-Tiden; saa gaar de og venter og fryser paa Gaden, indtil Butikkerne aabnes Kl. 4, men ved 6—7 Tiden skal de atter forlade Byen. Resultatet bliver da, at Butikkerne er overfyldte i det Par Timer fra Kl. 4 til Kl. 6, og at de staar tomme Resten af Tiden. Enderesultatet bliver, at mange Forretningsfolk lukker deres Butikker allerede Kl. 6 eller 7 — de har Lov til at holde dem aabne til Kl. 9. Jeg synes, det er ganske givet, at en Aabning af Butikkerne i Tiden fra Kl. 2 til Kl. 7 vilde være meget bedre end paa de i Loven angivne Tider. Nu siges det i Betænkningen, at naar Tiden Kl. 4—9 er valgt, er det for ikke at komme i Vejen for Eftermiddagsgudstjenesten. Men det gør man nu baade paa den ene og den anden Maade nede hos os, for der afholdes Eftermiddagsgudstjenesten vist i alle Byer Kl. 5—7 og ikke som mange Steder længere Nord paa Kl. 2—4.

Jeg skal med disse Udtalelser anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, der vel nok skal nedsættes, og jeg haaber, at vi kommer til et Resultat, der kan tilfredsstille — til alle Sider vil det ikke kunne tilfredsstille, det har jeg paa Fornemelsen, men dog den største Del af de interesserede.

Handelsministeren (Hauge): Jeg tør maaske antage, efter nu at have hørt de forskellige Ordføreres Udtalelser, at der er en Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført, at faa foretaget en Revision af den gældende Lukkelov af 1922. Der er ganske

vist fremsat Udtalelser, som maa opfattes saaledes, at jeg ikke kan vente at faa Lovforslaget vedtaget præcist, som jeg har forelagt det, men det har jeg egentlig heller ikke ventet. Jeg har været fuldkommen paa det rene med, at vi her staar overfor en Revision, om hvilken der er meget delte Meninger. Men jeg har jo ikke faaet nogen Afvisning af Lovforslaget, og det kunde jeg heller ikke ret vel faa efter den Stilling, der under den Udvalgsbehandling, der er foregaaet for at forberede Revisionen, er taget af de næringsdrivendes Repræsentanter og af Publikums Repræsentanter, i det hele af Udvalgets Medlemmer. Der er ogsaa ganske afgjort en almindelig Erkendelse af, at den gældende Lov allerede er forældet, og at der i den findes Bestemmelser, som absolut ikke er i Overensstemmelse med Forbrugernes berettigede Interesser sammenholdt med de Interesser, som Principalerne og Medhjælperne kan have at hævde. Det er nok, som ogsaa fremhævet her under Debatten, Handelsmedhjælperne, som har henvendt sig til Handelsministeriet med Anmodning om, at der maatte blive foretaget et Gennemsyn af den gældende Lukkelov, men det er ikke Handelsmedhjælperne alene, der erkender, at adskilligt i de Lukketider, vi nu har, er forældet og urimeligt. Jeg har haft mange Samtaler med Repræsentanter for Købmændene om dette Spørgsmaal og ved disse Samtaler aldeles afgørende faaet den Opfattelse bestyrket, at man meget vel forstaar Medhjælpernes Ønsker om en Ændring i Lukketidsbestemmelserne. I det hele stiller det sig saaledes, at Principalernes og Medhjælpernes Interesser falder sammen. Der kan være delte Meninger hos dem om, hvorvidt Kundernes Interesser gaar i en anden Retning end de fælles Interesser for Principaler og Medhjælperne, men i det store og hele er det efter min Opfattelse efterhaanden ogsaa gaaet op for Kunderne, at det er aldeles unødvendigt med den lange Arbejdstid i Butikkerne. Den allerførste Del af Kunderne forstaar meget vel det urimelige i, at Butikkerne skal være aabne til meget sent om Aftenen, hvorefter Personalet saa skal til at ordne, hvad der skal ordnes i Butikken, navnlig med Hensyn til Udstilling i Vinduerne o. desl. At Arbejdstiden derved bliver ganske urimelig lang, forstaar Kunderne udmærket godt, og Principalerne forstaar det ogsaa og har i ikke faa Tilfælde handlet derefter. Der findes en hel Del Forretninger, og ikke de mindste, her i Landet, som nu lukker paa en tidligere Tid end i Lukkeloven bestemt. Jeg kan i den Henseende henvise til Odense. Jeg tror ikke,